

derledes storskydende, i forhold til hvad man lovede danskerne af velfærd. Det var også før folketingsvalget. Der var ikke grænser for, hvad for en velfærd vi danskere skulle have; der var råd til det hele. Regeringen har gjort, hvad de kunne for at være med til at skrue forventningerne op til, hvad man kunne regne med af velfærd.

Statsministeren talte ligefrem om, at vi skulle have en ny velfærdsmodel for det 21. århundrede i forbindelse med den kvalitetsreform; den har vi så siden hen hørt meget lidt om. Og jeg tror, at de fleste kan huske, at et af de helt store temaer i folketingsvalget netop var: Skal vi have velfærd, eller skal vi have skattelettelser? Og regeringen sagde, at det valg behøver vi slet ikke at tage, for der er råd både til velfærd og til skattelettelser.

Vi har så set siden hen, at det ikke holdt vand. Der var kun råd til skattelettelser til de rigeste; velfærden har så efterfølgende måttet stå for.

Man kan jo sige, at man, i forbindelse med at vi hører finansministeren stå her og sige, at nu skal vi også passe på, at økonomien ikke bliver overophedet, jo kan undre sig over, at han havde så travlt med at få skattelettelserne igennem. Det var så åbenbart ikke noget problem, men nu hvor det er velfærden; det gælder, er det et meget stort problem.

I forbindelse med budgetlægningen ude i kommunerne allerede før folketingsvalget kunne vi se, at kommunerne ømmede sig, fordi den her aftale faktisk var stram; det var svært at få enderne til at nå sammen, og der var mange kedelige eksempler på, at man i kommunerne simpelt hen måtte reducere antallet af skoletimer.

Der var også eksempler, hvor kommunerne simpelt hen måtte sige, at det her kunne de ikke være med til; den her form for forringelser ville de ikke være med til. Et af de eksempler, der var meget fremme i debatten i folketingsvalget, var eksemplet fra Næstved Kommune, hvor embedsværket havde fremsat et forslag om, at en af de måder, man kunne spare på, var ved at lægge de ældre på plejehjemmene 1 time tidligere i seng. Og der sagde de lokale byrådspolitikere i Næstved klogeligt, at det kunne de ikke være med til, det var ikke en måde at drive velfærd på i Danmark. Og sådan var der det ene eksempel efter det andet, og det betød altså, at man ude i kommunerne brød med den aftale, der var, og brugte lidt flere penge, fordi man keredede sig om velfærden, og fordi man også havde lyttet til, at statsministeren og andre havde sagt, at vi nu

skulle have bedre velfærd i Danmark. Det mentes åbenbart ikke, men man prøvede i kommunerne at efterleve det for at sikre danskerne bedst mulig velfærd.

I forbindelse med udligningsreformen så vi jo også, at der var en situation, hvor de kommuner, der skulle hjælpes og have et ekstra tilskud for at løfte velfærden, blev pålagt at sætte skatten ned, selv om det måske var øget velfærd, de havde brug for.

Så var der strukturreformen. Den skulle virkelig hjælpe en masse. Der var ikke grænser for, hvilke lyksaligheder vi ville opnå, når først strukturreformen var indfriet: Træerne ville simpelt hen vokse ind i himmelen, og der ville lyde englesang i gaderne, og det var lige før, vi også blev lovet medvind på cykelstierne, når først den her strukturreform var kommet igennem.

Men hvad var det så lige, vi kunne læse i Berlingske Tidende i fredags? Det var, at en stor andel af de ledende medarbejdere i kommunerne bedømte, at borgerne havde fået dårligere service og borgerne havde fået ringere velfærd med strukturreformen. Så heller ikke strukturreformen var med til at løfte kommunerne i den retning, som vi kunne have ønsket os.

Regeringen lovede i valgkampen, at man ville frede kommunerne. Nu skulle man ikke til at pille ved noget, nu skulle man ligesom frede kommunerne. Men straks valget var overstået, løb man også fra det her løfte, og man igangsatte en række straffemekanismer. Finansministeren fik sagt, at vi skulle førstebehandle nogle lovforslag i dag, men det må være talen fra for 14 dage siden, da vi skulle have haft den her forespørgselsdebat, for det var for 14 dage siden, at vi havde førstebehandling af de her tre lovforslag, som netop handler om, at man går ind og laver straffemekanismer over for kommunerne.

Vi har set det ene eksempel efter det andet med kommuner, der skriver til os i Kommunaludvalget og siger, at det her er et overgreb imod det kommunale selvstyre, og at det rammer dem utrolig hårdt. De er nødt til at skulle ind at pille ved helt centrale ting i deres kommunale velfærd, når det er, at tommeskruerne skrues på i det omfang.

Vi ser, at det f.eks. er skolerenoveringer, der nu bliver pillet af budgetterne, fordi man simpelt hen er bange for at komme til at bruge for mange penge her i 2008, så man i 2009 bliver straffet. Vi ser, at det er de her berømte skoletoi-letter, som statsministeren jo holdt en stor tale om på Venstres landsmøde: Nu skulle vi have